

καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. **Ψβ.**

Καὶ πῆ ἐφύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενὰ.

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς,
καὶ οἱ ἀρχόντες σιωπήθησαν ἐπὶ ἑαυτοῖς,
καὶ ἐπὶ τῷ κυρίου καὶ κατὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ
ἀπορρήψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸ ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ καὶθικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελασέτη
αὐτοῖς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηεῖα αὐτοῖς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτοὺς.

Εγὼ δὲ κατεσάδην βασιλεὺς ἐπὶ αὐτοῦ
ἐπὶ σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέ-
λων τὸ πρῶταγμα κυρίου.

Κυρίου εἶπε πρὸς με, ἦσός μου εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἰτηθεὶ παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τῆ
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατὰ χεῖρά σου
τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδικρῆς,